

fiffe. Nu er der under Behandlingen af Spørgsmaalet om den aldeles ubegrænsede Afbenyttelse af den først blevet Tale om, hvorvidt der kunde være Fiskeri der, og dernæst om, hvorledes man skulde gaae frem dermed, og det har da ganske vist ogsaa været paa Bane, om man skulde henlægge Fiskeriet som en Eneret til vedkommende Lodseiere. For Ministeriet var det imidlertid afgjørende, at man ikke skulde berøve Menigmand en Ret, som han nu havde, og at man ikke skulde tage fra Alle og Enhver og stjæle de tilgrænsende Lodseiere en Ret, som de ikke havde. Jeg skulde derfor meget beklage, om man vilde lade § 11 udgaae, som giver Bestemmelser om Fiskeriet i „Kilen“, der jo har en historisk Oprindelse lig med Kiimfjorden. Forøvrigt skal jeg endnu bemærke, at der ogsaa i Ministeriet har været Tvivl om, hvorvidt man skulde indbringe et særligt Lovudkast om Fiskeriet i „Kilen“; men man fandt, at det var saa eensartet med det øvrige Fiskeri i Kiimfjorden, og altsaa maatte henhøre derunder, at der ikke var Anledning til at forsøge Antallet af de Love, Ministeriet forelagde, med en saadan Lov. Man havde ogsaa en særlig Berettigelse dertil, da Loven af 29de December 1857, som de Herrer bekjendt, udtrykkelig indtager „Kilen“ fra de deri indeholdte Bestemmelser om Fiskeriet i Kiimfjorden, og der var saaledes i Henhold hertil god Grund til delvis at indbringe „Kilen“ under dem. Det er egentlig den Paragraph i Loven, som for mig har den største Interesse, og derfor de Herrer ville stemme den ud, bryder jeg mig virkelig ikke særdeles meget om de øvrige Bestemmelser, der findes i den.

Madsen: Den ærede Minister bemærkede, saavidt jeg opfattede ham rigtig, at der ikke fra Lodseiernes Side omkring „Kilen“ var gjort noget Skridt til at erholde Eneret til Fiskeriet der; men jeg skal tillade mig at henvende Opmærksomheden paa, at der under 27de August 1856 er blevet indgivet et Andragende fra endel Lodseiere omkring „Kilen“, hvori de ansøge Ministeriet om Eneret til Fiskeriet i denne Sø, „imod at forplante Ferskvands-Fiskehygel deri, frede samme nogle Aar og da erlægge en passende Afgift deraf til Statskassen,

samt underkaste sig den Control og de Bestemmelser, Regjeringen finder nødvendige for at bevare Fiskeriet i Fremtiden for Udældgelse.“ Jeg troer saaledes ikke, at det just kan siges, at der ikke er gjort noget Skridt fra vedkommende Lodseieres Side for at faae den af dem saameget ønskede Eneret til Fiskeri i „Kilen“. Den ærede Minister bemærkede derhos, at han ikke fandt, at Lodseierne kunde have nogen mere begrundet Afgang til en saadan Eneret end alle de øvrige Fiskere; men jeg maa dog dertil bemærke, at „Kilen“ ved en ny anlagt Hovedlandevei er bleven skilt fra Fjorden, og derved bleven en Ferskvands Sø. Ved at Sluseværket er lagt under Broen, ere Engene omkring „Kilen“, som før vare Marstenge, bleve forvandlede til Geestenge, og der er saaledes ved denne Hovedlandveis Anlæg foraarsaget Lodseierne en ikke ganske ubetydelig Skade, saa at jeg troer, at der fra denne Side betragtet kunde være begrundet Anledning til at give dem denne Eneret til Fiskeriet i „Kilen“. Jeg har ikke ønsket, at § 11 skulde bortfalde, men jeg har kun sagt, at jeg til anden Behandling agtede at stille et Endringsforslag til en Forandring i den, og det skulde glæde mig, hvis den ærede Minister nogenlunde kunde komme mig imøde i den Retning, saaledes at Paragraphen kunde affattes paa en heldigere Maade; end det forekommer mig at være Tilfældet i det forelagte Lovudkast.

Indenrigsministeren ad interim: Den Omstændighed, at Lodseierne have søgt om at faae denne Eneret, viser jo tilstrækkelig, at de ikke have nogen Eneret.

Schulin: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at der bliver nedsat et Udvalg paa 5 her i Salen valgte Medlemmer.

Formanden: Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der ikke kan være Tale om et Udvalgs Nedsettelse, førend Spørgsmaalet om Sagens Overgang til anden Behandling er afgjort.

Madsen: Jeg troer ikke, at jeg i mit Foredrag har tttret, at Lodseierne omkring